

TELEGRAFUL ROMANU.

ANUL XVI. NR. 49.

Sabiu, in 20 Iunie (2 Iul.) 1868.

Telegraful este de done ori pe septomana... Preunieratiunea se face in Sabiu la expeditura...

In provincie din Monarchia pe unu anu... Inscrisatelo se platescu pentru...

Unu principiu trebuie statoritu.

Ore ce aru dice cine - va candu aru vede mai multi omeni calatorindu, cari dupa ce s'au escatu unu viscolu protesteza mereu cu cuvintele: noi nu vomu sa mergemu mai departe, ci remanemu mortislu pre langa pretensiunea, ca sa se faca ierasi tempu frumosu, s'ore, caldu, sa sufle b'ore lina etc.; pana atunci fia ce va fi, dela acestu propusu nu ne abatemu. Sa cugete cine ce va vrea, noi insa luandu in consideratiune partea cea serioasa a acestei glume amu dice: ca pre catu e de doritu tempulu celu frumosu si placutu pentru totu omulu, chiaru si in intielesu politicu, pre atatu aru fi de nepotrivitu m o d u l u pretensiunei; din cauza, ca lucrulu, pre carele l'amu ascepta a ni se implini in urma pretensiunei nu sta cu totul in puterile nostre.

In intielesu politicu tempulu celu frumosu e, candu constitutionalismulu se repune in tota valdrea lui, si estinde bine-facerea sea in modu egalu asupr'a tuturoru cetatieniloru. Candu insa tempuru de transactiune turbura ordinariulu lucrurilor, se intielege, ca nu mergu tote dupa pofia.

Se cantamu impregiurulu nostru si vomu vede, ca restringendu-ne la cele interne, intindendu-ne privirea si preste marginile patriei nostre, abia vomu afla astadi tierra, unde societatea sa nu fia, mai multu seu mai pulnu, bantuita de valurile transactiuniloru. Dela 1859 incocetranquilitate (liniscea) politica a fostu numai pre unele locuri si momentana. Miscarile de atunci a fostu petrecute de mai multe esplosiuni politice in Polonia, in Dania, pre campurile Boemie, pre ale Lombardo-Venetiei, in Croatia, cari au trasu in tote partile schimbati nemijlocite si mijlocite dupa sine, a caroru finitu inea sta afara de calculu omenesci.

Amu crede ca nimenea nu va nerecunoste influinti reciproca a acestoru evenimente si firese loru legatura. Deca va sta acestu si deca vomu considera factorii politici din Europ'a si valorea loru, in totalu si in parte, - cugetamu ca nu va fi greu nici pentru noi, a cunoaste, cam care este sfera puterei si influintei nostre in afacerile aceste mari politice. De aici in-a vomu putea deduce apoi mai bine si mai lamuritu, carea se fia firea pretensiuniloru nostre.

O problema forte grea acestu; de aceea nici nu ne prinda mirare, candu neastemperulu unoru omeni *) cu multu mai multa sentimentilitate de catu ratiunamentu basatu pre esperinti istorica, se demitu la indoiala, la suspiciunari, la invinuri si la incriminari, pre cari le arunca cu o abundanta demna de o sorte mai buna, asupr'a tuturoru aceloru ce nu le potu urma opiniuniloru loru.

Departe sa fie de noi a invinoi motivulu cui va la o aspiratiune nobila si binefacatori; amu dorim numai ca aspiratiunea nobila sa caute a o curati fia-care mai intain de accidentiile, cari nu facu nici odata lucrulu de capetenia. De pre terenulu

*) Aici sa amintimu si de apostrofările ce ni se facu in nr. 87 si 88 ai Federatiunei si adeca in nr. 87 unu cor. din Sabiu D. e superatu forte ca s'au potutu vorbi de inteligenti romana in numerulu 40 alu T. Rom. cu tote ca densulu nu a luat parte la cele espuse in amintitulu numeru. Cele-lalte atingetorie de acestu afacere, le iertamu pentru ca se vede ca a avutu informatiuni rele. - Catu despre serbarea aniversarei, cagetamu ca-si va trage sem'a a nu ne sili sa spunemu in publicu, ca cum a procesu chiaru dlu D.; ce se atinge de imputarea ca nu amu publicatu pronunciamentulu, mai curendu, lu trecemu cu vederea si ne intorcemu la

- nutiulu de langa Tarnava mare carele, celu pulnu, pare a fi ce-va mai seriosu. Densulu citeza o istoria lunga si vechia de inainte cu 1200 ani intemplata in Constantinopole. Adeca, de candu unu imperatu a cerutu bine-cuventarea patriarhului la de-

acest'a carele aru pot fi comonu tuturoru partideloru, deca aru si fi mai multe, noi amu pute luera mai cu buna rezultate in transactiunile de fatia Contrarii nostri politici nu aru ave nici unu cuvintu de a ne opune, pentru-ca, in cele din urma, noi nu dorimu altu cev'a pentru noi decatu aceea ce dorescu si ei pentru sine, adeca de a fi egali in statu, de a ne bucura de aceleasi beneficii a le statulu de cari se bucura si ei. Acesta tendintia nu pote fi obiectu de ostilitate.

Precisarea seu curatirea aspiratiuniloru nostre de accidentii o amu afla in incungiturarea feliuriteloru re-criminatiuni ori in ce parte, si dupa cum amu amintitu in nrulu trecut, in statorirea principiu lui n e d i s p u t a b i l u, pre langa carele nu numai ca trebuie, dara suntemu datori sa remanemu La umbrerea acestu noi sa urmamu inca putinulu ce ni a remasu dela antecessorii nostri, cari scosi din constitutiunea tierii s'au luptatu continuu pre langa greutati cu multu mai mari pana la 1848. Acei'a au avutu a se lupta cu prejudeciile incesi, noi ne lupamu insa numai cu remasitele acelor'a, cari disparu totu mai multu si mai multu chiaru si in castrele contrariloru nostri de alte nationalitati

Evenimente politice.

S a b i u 19 Iunie.

Legrea pentru biseric'a gr. or. e sanctionata. In siedinti'a dela 27 Iunie u. fu prezentata spre cetire si publicare in casa deputiloru, de unde totu spre acelu sferistu se va tramite si in casa magnatiloru.

Impacarea intre Ungaria si Croatia, respective lucrarile deputatiuniloru regnicolarie decurgu. Din candu in candu se arata greutati, cari impedeza cursulu rapede insa pana acum lucrarile totusi se continua.

Dupa scirile mai din urma ministrulu presedinte au prezentatu casei deputatiloru proiectulu de lege pentru armata, aপরera tierii, pentru glote si in fine pnntru aplacidarea unei recrutari in modulu de pana acum. Tempulu de servitiu in armata regulata e de trei ani, reserva siepte ani si in glote 2 ani. In ceste din urma se voru socoti toti barbati harnici de a porta arme, pre cari nui va lovi sorte a servi in armata regulata. Pentru annu acestu se cere unu contingentu de 38,000 recruti.

Despre incercarea de o complanare cu natiunea cecha din Boemia curseza acum sciri varie. Resultatulu incercarei nu se scie. Se spune insa mai de tote partile ca de ocamdata complanarea e suspensa si remane suspensa pana la deschiderea dietei boemice.

Procese de presa suntu in Boemia in flore. Unele foi respandescu scirea despre declarare a stărei de asediu, deca se voru mai continua demonstratiunile ca pana acum. Tocmai in momentele aceste ne sosese „Osten“ si acestu spune ca com-

rimarea unei bisericii, ca sa radice pre acelu locu altu ce-va. I laudamu zelulu calra lectura, dara ne pare reu ca nu a asi norocosu cu tertium comparationis. Nu scimu mai departe in ce legatura va fi standu cu articulu nostru intrebaru ce o face - nutiulu „Telegr. Rom“ pentru mergerea deputatiloru la Pest'a. „nutiulu“ se vede ca a cetitu „Tel. Rom.“, deca l'a cetitu, numai dela nr. 43 a. e. incocet si apoi proverbiulu e, ca pentru o baba surda nu se bate toc'a de doue ori. Dara sa nu uitamu ca dupa cum se vede din citatu - nutiulu a ajunsu cu percurgerea istoriei numai pana la 668 dupa Chr. si asi sa-i damu regazu pana va ajunge la secululu nostru, si atunci va intielege ce amu vrutulu noi cu articulu despre pronunciamentu, pre care pronunciamentu unu barbatu, care de allmintrea nu va dice nimenea ca face parte din „directiunea nostra politica“ l'a cuallificatu cum noi ne sfimnu si a reproduce cuallificarea. Ne tinemu de dis'a: „Tote cu cuvintia sa se faca“. Red.

planarea cu Boemia se va face. Pana acum insa ambe partile suntu cu reservu; mai departe, ca regimulu va lua initiativa la complanare.

In Romania a sesiunea camerei e inchisa.

Caletori'a principelui Napoleonu a facutu de Bucurestii s'au imbracatu in 12 Iunie in vestiminte festive. Din cele ce cetimu in diariile de acolo, principele a sositu in 11 Iunie la Turnu Severinului. Acolo lu intempina generalulu N. Golesecu. Poporulu si orasiulu era imbracatu in vestiminte de serbatori. Milita in parada deplina si facu onorile sele. De acolo lu insoti gen. Golesecu pre vaporu spre Giurgiu si innopta in Calafatu, unde cetatea era iluminata. Primirea-i fu si aci totu asi de serbatorasca ca si in Turnu Severinului. A doua dimosi dimineti'a la Giurgiu. Aci intempinarea i fu si mai splendida. Copii si copile i oferira flori rostindu-i cuvintele: „Romania recunoscatori'a. Dupa ce facu o revista de trupe pleca spre Bucuresti. La Capaceni lu intempina Principele Carolu si lu conduse in capitala cea ornata cu porti de triumfu grandiose cu flumiri etc. si in serbatori neintrerupte a petrecutu pana Vineri dimineti'a. In Serbia a curge procesulu contra conjuratiiloru si partasiiloru la omorulu principelui Michailu.

Diariulu „Politik“ publica urmatori'a declaratiune: O redactiune a diariului „Politik“.

La mandatu domnului meu, a principelui Alexandru Karageorgevits, rogu prin acestu pre on. redactiune a diariului „Politik“ se binevoiasca a a publica in pretinut'a sea foie declaratiunea alaturata a Mariei sale. Cu stima cuvintioasa Paulu Trifkovic secret. princip. Bokszeg, comitatulu Aradului 20 Iunie 1868. Bokszeg, 20 Iunie 1868.

Declaratiune.

De la asasinatulu din Topcideru, circuleza in continuu prin foiele publice sciri, cari aducu aceea crima in legatura, cu person'a si familia mea. E mai pre josu de demnitatea mea a refrange pre largu atari acusatinni neconsciintiose, dara din stim'a catra opiniunea publica, care aru pote fi sedusa prin astfelu de calumnie nedemne, me simtiu obligatu a protesta prin acestu publicu si resolutu pentru mine si familia mea, contra unoru sciri ca acestea cari se imprastia sistematicu de unu numeru de soldieri cunoscuti, numai spre a comprimate in modulu celu mai nedemnu person'a si familia mea, naintea natiunei serbesci si a intregii Europe.

Me mangam cu aceea, ca opiniunea publica necorupta va judeca dupa cuvintia pre acei calumniatori, si declara; ca voi fi constrinsu eventualu minte a cere scutulu legii, contra respandirei frivole a numiteloru sciri.

Principele A. Karageorgevits. Mai reproducem urmatoriulu telegramu din Neoplanta:

Redactiuni diariului „Politik“ Suscisiu de-declara in numele comitetulu omladinei, alesu pre unu anu de adunarea publica annala, tote insinuatiunile foieloru din Pest'a si Vien'a contra Omladinei, ca mintiane neconsciintiose si tendintiose, si protesteza publice contra acestoru calumnie de-jositorie. Omladin'a lucra publice pre campulu literariu si socialu, tiene adanari publice annuale, si uti-culu ei instrumentu e cuventulu pronunciatu publice cu gura, seu in scrisu, daru.

Hedzuzost Gernib presied. comitet.

Recomandamu unatoriulu discursu deosebitei apretiarii a publiculu nostru, ba amu dice ca tuturoru barbatiloru cari se tinu de inteligenti'a, fia bisericesci fia lumesci.

Discursul dlui Eudociu Hurmuzachi în cauză a autonomiei bisericești din Bucovina.

Istoria petiției din Bucovina în cauză a autonomiei bisericești este atât de plină de învețitură, cât și de demna de considerație. Nu e de lipsă a fi catolic, nici nu e de lipsă a încheia vre-unu concordat pentru coreligionarii săi, spre a exercia drepturi de concordat în contra legilor și drepturilor fundamentale de stat.

Cât de paradoxă se pare a fi afirmarea aceluia, totuși e întărită prin cele ce se întâmplă cu petițiunea prezentă, a cărei sârte, până la intrare în parlament, e asemenea unei odisee, unei lupte fatale în contra pedecilor cumplite.

Comunitatea bisericești gr. or. din Bucovina reprezentată de bărbați de toate stările mirene și preoțesci, se decide, în o adresă către senatul imperial, a exprima recunoșterea pentru votarea legilor fundamentale de stat și a-lu rugă pentru emiterea unor legi speciale, referitorie anume la efectuarea autonomiei bisericești. Între acestea, eata ca veni la mijlocu mână unui barbat de pre o trepta înaltă, a unui barbat, pre care, numai din respectu pentru starea sa, nu-lu spunu pre nume, și îngrozindu cu disgratiă pre totii cei ce cutediara a subscrie, puse în fine sub incuțetore însa-si petițiunea, ce i se aduse în mână.

Numai prin o intervenire înaltă, numai pre urm'a dispunțiilor făcute de Esc. Sea ministrulu de culte și a presiedintelui din Bucovina a scapatu petițiunea aceluia din contumacia, era dreptulu de petițiune ale unei comunități bisericești de violare arbitrară. Ceea ce vedemu asiă dara în metasa roșia învelitu, este peregrinulu scapatu din prinsorea babilonică!

Dara care este scopulu și cuprinsulu? care este obiectulu petițiunii? De ce patl ea acele necădiuri? me va întrebă nu unulu.

În staturile Austriei se afla de seculi o biserică, venerabilă pentru vechietate, puternică după numerositate, neschimbata în dogme, afina după doctrina cu biserică rom. cat. și anume sor'a ei cea mai mare. Asta comunitate numera în toate statele Austriei peste 3,300.000 de credincioși, era dincă de Lait'a jumătate de milionu. Dela anul 1848 încôce se încorda ea neincetatu, a vedé efectuata regularea sa organică și legatur'a ierarhică întocm'a asiediamintelor se canonice. Ea stăruiesce în daru, de a vedé deștă pusețiunea sa legală în statu și formată organizarea sa internă, ca pre bas'a aceluia se pōta exercia deplinu autonomi'a garantata prin legile fundamentale de stat. Ea pretinde legi speciale spre efectuarea principiului de libertate bisericească, asemenea celor a ce

le posedu catolic și protestantii demult și precum sunt puse la ordinea dălei chiar și pentru evrei.

La constituirea bisericească respectivă pretinde însa poporul gr. or. în privința formală facultatea unui votu la consultarea și decisiunea afacerilor bisericești, școlare și fundatiunale. Acesta pretensiune se radima atât pre întielesulu și liter'a legilor, cât și pre ființa și practica vietii bisericești gr. or. Biserica ortodoxă e centralistică numai în privința doctrinei dogmatice, nu însa în administratiune și jurisdicțiune. Ea nu are o capetenia monarhică, ei este în genere asiă de sinodala în formele se se ca și antistelui indiestratu cu titulu de patriarhu nu-i recnōșce dreptulu de a emite din propri'a autoritate decisiuni dogmatice și organice. Numai în sinodulu ecumenic, că instanța supremă, și treptatu în josu în sinodele provinciale și diecesane jace tota puterea autorității legelative în biserică gr. or.

Patriarcul de Constantinopol, ca demnitarulu suprem pōte cu invoirea celorlalti patriarhi a conchiamă unu sinodu a tota bisericești, dara lui nu-i este iertatu a prejudecă decisiunilor acestuia, și nici a le suplini pre acestea. Patriarhii sunt potinti numai prin sinode, afara de acestea sunt ei Episcopii dieceselor proprie. Spiritulu absolutismului nemarginitu și a centralizatiunii strinse înca nu a subjugatu biserică ortodoxă, nici în raportulu episcopatulu către clerulu inferioru, nici a presideratulu fatia cu creștinii laici. Unu spiritulu moderatu, blandu, aristocratico-democraticu respira în genere în asiediamintele și administratiunea bisericești gr. or.; căci spre fericirea ei, înca nu a tinutu ea unu conciliu tridentinu, spre introducerea unui centralismu strinsu și unui absolutismu apesatoriu în organismulu seu. Pre bas'a spiritulu acestuia sinodale, pretinde comunitatea bisericească, de a fi ascultata și vōcea ei despre regulara stărei se.

După conceptele religiozitate ortodoxe nu constituie clerulu singuru bisericești reprezentativ, și credincioșii laici sunt unu factoru esențiale alu ei, și assioma: „Nihil de nobis sine nobis” trebuie se revina aplicata și în privința acestor doi factori, adeca a clerulu inferioru și a mirenilor, la efectuarea legilor organice. Cu excepțiunea afacerilor dogmatice, rituale și jurisdicționale, cari sunt rezervate preoției, cadu toate celelalte în acelu cercu de competență, la care participa asemenea preoții și laicii. Asiă vedemu, ca alegerea patriarhilor gr. or. se face în o adunare de preoți și de laici. La alegerea metropolitilor și a episcopilor participa și unii și alții, în congresulu din Carlovitiu precumpenesce numerulu laicilor; iera alegerea parohilor este unu dreptu practicatulu pretutindenea alu patronilor laici și alu comunităților.

Dreptu ca unii demnitari bisericești, cuprinsi de ma-

nă absolutismulu, detersa a dese ori mână cu puterea de asemenea absolută a statulu, că în concursu cu aceluia să-si impace mandri'a și interesulu pe spatele credincioșilor și a clerulu și fara de scirea și vōia acestor'a. Regimulu cugetă a stăpâni deplinu turm'a, dēca a castigatu pre pastoriu și cu întrebunțierea mijlocelor se se i-a și succesu a dese aceluia, precum demustra chiaru istori'a uniunei. Eara pastoriu din alta parte nu mai avea lipsa a se bate după consentiamentulu turmei se se, dēca eră siguru de patronagiulu puterei ce domnea preste turm'a. Asiă deveni ca demnitarii bisericești se secularisara iera puterea statulu se clerisă. Biserica lasă pre statulu, iera statulu pre biserică, a intră pre terenu strainu, și anomală nascuta prin confusiunea afacerilor, carea eră asiă de batătoria la ochi, a casionatu dauue și pentru și un'a și pentru alta regiune.

Atare monstruositate nu pōte se fia suferita în epoc'a nēi desvoltări libérale și ratiunale. Din momentulu, în care s'a garantatu libertatea bisericești în statulu celu liberu, nu pōte se mai suste atare raportu confundatoriu. Pre cându marele Padișah din Constantinopol recunōșce egalitatea confesiunala și cetățienă și pronunția în fati'a lumii ca elu nu vrea se scie mai multu de o deosebire între musulmani și creștini, ayemu și noi mai puțin decatu alta data dreptulu, de a denegă unei comunități bisericești legile speciale spre efectuarea și realizarea autonomiei și egalității se se. Dēca cadiu dejă concordatulu rom. catolicu în părțile se se principale, nu pōte fi sustinutu unu plagiatu de concordat în biserică ortodoxă. Acesta este întielesulu și scopulu petițiunii de fatia, și aceluia nu e pretensiunea numai a celor subscrisi, ci e dorința și pretensiunea tierii întregi.

Dia Bucovinei în 23 Martiu 1863 a votatu adeca o adresa către Majestatea Sa c. r. în carea s'a rugatu pentru restituirea autonomiei bisericești gr. or. și pentru administratiunea averilor bisericești prin organele îndreptățite. Trei ani mai târziu, în 15 Fauru 1866, a cerutu dia invoirea spre conchiamarea și serbarea unei adunări diecesane, în carea se participe asemenea și credincioșii laici. De-si o participare asemenea a laicilor în afacerile bisericești în Transilvani'a nu numai a succesu, ci s'a și efectuat, pentru Bucovina nu se concese. Acelu rezultatu nefavorabilu e însa esplicaveru. Căci atunci erau frenel statulu în o mână, ce nu eră amica vietii constituționale și cine eră în stare a detrage dreptulu constituționale unui imperiu, putea detrage cu atât mai leșne unei bisericești. Timpurile însa s'au schimbatu spre bine, și ce în anul 1866 nu a pututu inflori, în anul 1868 nu numai va inflori, ci va produce înca și pōme.

Domnilor! o comunitate mare bisericească bate la ușile parlamentulu nostru și ve aduce încredere și bu-

FOISIORA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare din nr. 45.)

VII.

Totu în acestu orasiu se arata și locul unde a fostu copaculu, de care s'a rezematu copilulu când ținea merulu pre capu. Amintiri despre temporele luptei pentru independența se gasescu înca nu numai în Altorfu și în orășielulu Buerghen, în care s'aru fi nascotu Wilhelm Tell, ci în întregulu cantonu Uri. Acestu cantonu a conservatu toate tradițiunile vechi cu o scrupulositate rară. Dar din nenorocire de la Tell încôce nu a mai pre avutu ce conservă, afara de constituțiunea sa cea veche democratică cum nu mai este alt'a. În cea întei duminică din lun'a lui Mai a fie-cărui anu, se aduna totu poporul pre o câmpia de langa Altorfu pentru a desbate interesele cantonulu sub presiedinti'a Landamanulu, care la urma dă sama despre administratiunea sa și depune funcțiunea în mâinile poporulu suveranu. Odinioară, cu cinci secole în urma, aceste adunări ale poporulu voru fi fostu foarte interesante, cându înca poporul din Uri se luptă pentru patrie și neaternare, dar acum! . . . acum este interesantă a cetă constituțiunea lor pre hartie. Me nsielu, chiaru acum este interesantă a asistă la o asemenea intrunire generale, dar dintr'unu altu punctu de vedere. Inchipuiti-ve, iubiti cetitori, totu poporul, cateva mii de ômeni, pasindu cu pasiu gravu spre câmpia adunării precum odinioară poporul Romanu spre forum. Deosebirea însa este ca poporul Romanu desbătea interesele lumii întregi și ca

de la votulu ei aternă esistența unui imperiu, resbōie crunte și îndelungate, linișce seu grōza până în tierile cele mai departe; de la votulu poporulu din Uri aternă însa: înființarea unei fontăni, dregerea unei școli, înființarea unui postu de pazitoriu de nopte și alte institutiuni marelle de aceluia natura. Landamanulu de pre tribuna propune și poporul ridica mână cându aprobēza și n'o ridica cându desaprobeză. Acesta gimnastica a mânilor este foarte importantă pentru strainii călători, căci ea are de urmare concesiunea pentru înființarea unui hanu în cutare locu, facerea unui podetiu pentru cutare cascada, tacsă calăuzulu seu a caruției seu a cătărulu!

Cât de mendru trebuie sa se simta cine-va a fi cetățenulu republicei Uri. Eu unulu de-asiu fi, asiu pasi cu multa mândrie în lume, că sa vada totii ca suntu dintr'o tier', unde și eu amu o particea de suveranitate și cându m'asiu află în societatea altor moritori căroră nici prin gându nu le trece a fi suverani, precum odinioară fiii Romei înaltian fruntea cu mandria cându rostēu cuvintele: Sum civis Romanus, și eu asiu rosti pe acelasu tonu și cu aceiași satisfacere interioară: Sunt cetățianu din Uri!

VIII.

Cu traist'a în spate și bastonulu în mână călătorēmu pre josu spre pasulu St. Gottardu. Eră o di foarte caldă; sōrele inferbintase stāncele muntilor și me simțiamu obositu după unu marsiu îndelungatu. Înainte de a urmă drumulu spre Podulu draculu, voiamu sa me oprescu câte-va ôre într'o ospetorie. Ajunsei la unu locu unde erau două ospetorii un'a în fatia cu alta. Cea din stāng'a avea o infatiesare mai mare și mai placută, ce-alalta pareă foarte simplă, însa la usie eră ospetariți'a o femece teneră și vesela carea zimbea tuturoru

trecătorilor și-i invită să între la densă. Vedēndu-me imi faci unu complimentu, imi spuse ca trebuie sa fiu foarte ostentiu și ca o ôra s'au dōna de repausu mi aru prii. Ce ospetarie ai fi alesu în locul meu, iubite cetitoriu? Cea mare și frumoșă seu cea mica cu vesela ospetariți'a? Eu unulu, fara multe precugetare amu intratu în cea mica. Care a fostu însa mirarea mea, cându intrāndu vedēu pre amiculu meu Edgaru siedindu la mēsa și luptāndu-se cu o tasa enormă de cafe cu lapte, cu oue, untu și miere? Indata Edgaru imi sārni în capu și me imbratiosă că pre unu vechiu amicu.

— Nu e proverbu mai adeverat, imi dise elu decatu celu care spune c'atunci cându gāndesci la lupu, lupulu e la usia. Tocmai imi inchipiamu ce placere asiu avē, daca ai fi cu mine sa împartiesci dejunulu estu copiosu ce mi-a servitu amabila nōstra gazda.

— Bucuroșu, i-amu respōnsu, sa împartim! Vesela gazda imu puse și mie înainte o tasa de cele enorme care, împreună cu zimbetulu seu, facuse reputatiunea ospetariei sale.

— Ai mai multa apētitu decatu mai dānādi cându amu avutu placerea sa prāndiescu cu D-ta împreună sasu pre Rigi. Atunci māncai puținu și vorbiai multu cu vecin'a D-tale, scii, cu blond'a cea frumoșă și melancolică. Credi ca n'am luat sem'a ca tota vremea ati sioptitu împreună? Astadi māncai mai multu și vorbesci mai puțin, dar e dreptu: eu nu suntu nici blondu, nici melancolicu și ce e mai reu, nici femece.

„Sa lasamu frumoș'a blondă la o parte, Edgaru. Sermana! Dac'amu vorbi de dens'a în curēndu ne-aru parasi veseli'a.

— Asia? Ei bine, sa lasamu și sa pastrāmu veseli'a. Apropos. Credi ca de acum romanemu tovarāși de calatoria?

curi'a libertăților constituționale. Răspundeți la această încredere, la această sinceritate constituțională. Nu conțedeți că să se octoeze bisericii gr. or. unu concordatu după croiel'a absolutistica, unu concordatu, carele aru fi numai rodulu arbitriului personale, și de aceea multu mai nesuferitu decâtu concordatulu celu multu combatutu alu bisericii rom. cat. Nu e îndoiel'a că în cutare antiste diecesanu se misca numai dorulu, de a stăpâni în modulu celu mai absolutu nu numai preste cleru, ci și preste toti credinciosii laici, ci și dorulu de a delatură și influența moderativă a statului.

Domniloru! trei forme bisericesci ale creștinismului voru scuti sub aripele lor venitoriulu Europei și alu lunei civilizate întregi, aceste sunt: catolicismulu român, protestantismulu evangelicu și ortodocsismulu gr. or. Doue forme bisericesci aflară în cas'a acest'a și prin regimu recunoșcere, organizare și grije, iera a trei'a încă nu, și totuși este ea și demna și are și lips'a de portarea de grije a statului, că și cele-lalte doue. Domniloru! în legile fundamentale de stat și în alte legi speciale a-ti cautatu și a-ti sciutu a incorpora spiritulu întiepciunii, alu dreptății și alu iubirea de omeni se cunoșca dăra și biserica gr. or. ca ea nu este că până acum unu strainu, ci ca este unu membru egal îndreptătitu alu Austriei. Nu uitati domniloru, ca biserica ortodocsa este biserica cea mare în orientu, și că din tôte puterile mari este Austria cea mai aproape de părțile orientului.

Spriginescu dăra din tôte anim'a propunerea comitetului confesional și mai adăugu propunerea specială ca petițiunea diecesanilor din Bucovina cu tôte subscrierile să se tipărească în protocolulu stenograficu.

Depunem în cele următoare unu act caracteristicu din secolulu nostru. Acestu act e o altă cutăune a Papei.

Venerabili frați!

Nici odată nu amu fi crediutu, ven. frați, că după convențiunea, ce o amu încheiatu înainte de vre-o 13 ani spre bucuria tuturor credinciosilor cu Imperatul Austriei și regele apostolicu, vomu pute fi constrinsi, a ne plânge astăzi asupra suferințelor și mahniciunilor celor de tôte grele, de cari e cercetată și persecutată biserica din imperiulu austriacu prin omni ostili în modu funest. În 21 Decembre a anului trecut s'au datu adeca din partea regimului austriacu o lege într'adeveru blastemată că lege fundamentale de stat, care se aiba deplina validitate în tôte părțile imperiului, și în cele puru catolice. Prin această lege se statorisece o libertate necondiționată de tôte opiniunile și produsele de presă, de credin-

ția, conștiința, și doctrina, se conțede cetățenilor de fiacare cultu de asi radicală școli și institute de educațiune, tôte sectele religioșare sunt recunoscute de stat și între sine egale îndreptățite. Cu durere amu întielesu această scire, și bucurosu amu fi redicatu vocea noastră atunci îndată; dar amu preferitu tăcerea, urmându indulgenței, în speranția, că regimulu austriacu va dă audiu prescârților celor mai drepte a venerabililor noștri frați, a episcopilor din Austria, primindu unu sfatu mai sanatos și unu simțiu mai bunu. În surd'a au fostu însă sperările noastre. În 25 Maiu a. c. emise totu același regim o lege, ce îndătoresce și demanda la tôte poporele a celui imperiu și celor catolice: că copiii din casatoriile mestecate urmăza religiunii tatălui, de sunt de gen barbatescu, acei a mamei de sunt de genu femeninu, copii sub șapte ani trebuie să participe la apostasi'a parinților dela credința cea adevărată. Prin acea lege li se ia mai încolo tôte puterea legatōre promisiuni, acelu se formăza cari biserica catolică cu temei și dreptu deplinu le cere și prescrie, înainte de ce intra o casatoriă mestecată; apostasi'a dela religiunea catolică că dela o religiune creștină se radica la dreptu civicu, tôte autoritatea bisericii preste cînțirime e delaturată, și catolicilor le e impusu, de a îngropă în cînțirimele lor cadavrele eriticilor, deca acești din urma nu au cînțirime proprii. Totu în diu'a aceea, în 25 Maiu a. c. același regim nu s'au sfîtu a promulgă o lege de casatoriă, care delature cu tōtulu, legile emise în urm'a convențiunei noastre amintite de mai susu, și introduce legile austriace cele vechi, ce stau în contrastulu celu mai aspru cu legea bisericescă; asemenea s'au introdusu asiă numit'a casatoriă civilă ce e de tōtu reprobabilă și s'au ordinaru la casu cându dirigatori'a bisericescă aru denegă încheierea casatoriiei dintr'unu motivu, care din partea autorității civice nu se privește de ne validu și ne legalu. Prin această lege acelu regim au desfîmțiatu tôte autoritatea și jurisdicțiunea bisericii în afaceri conjugale precum și forurile matrimoniale a acesteia. Totu în sensulu acest'a au promulgatu și o lege pentru școli prin care se delature tôte influența bisericii și se dispună, că conducerea supremă de învățămîntu și educațiune, precum și îngrijirea și supraveghierea școlilor îi compete singuru statului și numai religiunea în școlele populare se relasa diferitelor dirigatori de cultu, mai încolo fiacare sectă religioșară fără deosebire pōte să-și redice școli con-

fesionale, sub singura condițiune că aceste școli să se supuna supremei inspectii de stat și cărțile școlare se fia esaminate de către deregatoriile civile, cu excepțiunea acelu cărți, cari servescu de doctrina religioșară și sunt a se esamina de autoritatea bisericescă.

Acum vedeți venerabili frați, cătu de reprobabile și condamnatōre sunt acele legi blastemate emise din partea regimului austriacu, cari vatemă până la extremitate doctrin'a bisericii catolice, drepturile ei venerabile, autoritatea și constituțiunea ei divină, precum și autoritatea noastră și a acestui șeșu apostolicescu, convențiunea noastră amintită, ba chiar și dreptulu naturii. Conduși de îngrijirea pentru tôte bisericile, cari domnulu Christosu mi l'au celatu, radicămu vocea apostolică în această a vōstră adunare ilustra și în virtutea autorității noastre reprobăm și condamnăm legile citate, și în generalu cătu în specialu totu ce s'au ordinaru, făcutu s'eu ori cum s'au dispusu din partea regimului austriacu s'eu deregatoriilor subordonate alatu în aceste cătu și în alte afaceri contra drepturilor bisericii; în virtutea aceleiași autorități declarăm aceste legi împreună cu consecințele lor de tōtu frivole și pentru totu-d'eu'n'a ne valide. Preurditorii acelu' a însă, și cu deosebire acei'a ce se flăteza a fi catolici, și pre toti, cătu au cūtețatu a proiectă, votă, aprobă și eșecută legile amintite și dojenim și jurăm, a-și aduce aminte de censurile și pedepsele judecatōresci, cari după constituțiunile apostolicesci și după decretule sobōrelor ecumenice se încarca pre acei'a cari vatemă drepturile bisericii.

Intr'acést'a însă le dorim din tōta inim'a fericirea în domnulu și le dăm lauda meritata ven. noștri frați, Archiepiscopilor și Episcopilor Austriei, cari cu puterea episcopale nu au încelatu, de a conservă fără frica prin graiu și condei cauz'a bisericii și convențiunea noastră amintită admoniendu și turma la îndatorirea s'a. Și cu tōtu d'edinsulu amu dori că venerabili noștri frați, Archiepiscopii și Episcopii Ungariei se imiteze esemplulu celu maretu alu colegilor lor, și cu acelu zelu neadormitu se întrebuinteze tôte mijlocele la conservarea drepturilor bisericii și la apărarea acesteia convențiuni.

Însă într'o strimțōre asiă de mare, precum se afla biserica în aceste tempuri fōrte triste pretutindenea cercată, nu vomu încetă nici odată, venerabili frați, de a rugă pre Dumnezeu inimii noastre cu o ardōre și mai înfocată de umiltimă, că prin puterea șea a tōtu putințe se facă tōte proiectele cele sclerate a inimicilor santei șele bisericii ne-

„D-ta unde te duci?

— Eu? Totu dinaintea mea. Dar D-ta?

„Si eu.

— Bravo! Ce întemplanță fericită să avemu același planu de călătorie. Nu degăb'a m'am nascutu în ajunulu anului nou: Noroculu nu me parascesc. Să veți cum o să petrecem de bine împreună! Nici odată nu s'au potrivitu doi omeni cum ne potrivim noi! De amu fi trairu în antichitate, poetii aru fi cāntatu simpatia noastră. Eu asi fi unu Orestu și D-ta unu . . . cum îl chemă pre celaltu?

„Piladu.

— Si D-ta unu Piladu. Dar ce ai mai făcutu de cându nu ne-amu veditu? A! știu, știu! Blond'a cea melan. . . , dar bine dicitu voiamu să nu mai vorbim de dens'a. Dar bunu apētitu ai! Eu credu că putemu urmă pre Josu drumulu mai departe. Cum gāndesci? Amu putea și naimi o caruciōră? Dar pre Josu e mai frumosu. Avemū s'ajungemū încurendu la podulu dracului. Se spūne că'i fōrte interesant. Cātu despre St. Gottardo nu me pre intereseza. Si vrei să știi pentru ce? Pentru că amu cetitu odată în Goethe că St. Gottardo nu-i unu singuru monte ci unu lantiu întregu. — Lantieri întregi suntū însă multe în Svitier'a dacă vrei tōta Svitier'a ste numai unu lantiu. Amu mai cetitu încă, dar nu mai știu unde, că se întemplanță adesu că să treci fără că să știi ca acelu St. Gottardo. Si-i fōrte naturalu, căci dacă St. Gottardo e unu lantiu, apoi întielegi pre bine . . . Vrea să dica mergemū pre Josu? Te-ai mai odihnită de picioru? Dar ce-i dreptu bună café și mai alesu minunată miere! Cum șocotesci? Dăra D-ta nu mai răspundi? Me lasi să tōtu întrebū.

„Imi lasi vremea? Singuru întrebū, singuru răspundi.

— E' adevăratu. Dar veți tōta diu'amū fostu singuru și namu mai vorbitu cu nime. Nu pōti să-ți închipuesci ce dorința avemū să mai potū spune unu muritoriu câte-va cuvinte și ce bucurie amu simțitu, cându te-amu veditu pre D-ta. Fa-mi o favōre! Lasa-me să spūnu câte imi trecu prin minte, până ce m'oiu mai potoli. Alta dată te-oiu ascultă eu ore întregi. Dar astăzi suntū asiă de veselū, asiă de dispusū . . . cându te vedu tōd'eu'n'a simțu o placere!

„Bine. Iti acordezu favōrea. spūne!

„Atât'a ei trebuia lui Edgar, pentru că să nu mai taca. Tōta vremea cătu amū fostu în ospetarie și tōtu drumulu până la podulu dracului a tōtu vorbitu singuru. De și mie în genere nu-mi place să tōtu ascultu, acum imi facea multămire, fiindcă Edgar éra de o veselie nemărginită. Astfelu drumulu mi-a parutu fōrte scurtu până ce amū ajunsu la vestitululu podu. Acest'a este unu podu, s'au mai bine suntū dōne poduri unulu preste altulu, aruncate preste Reuss. Rulu cade aici în formă de cascada de la o însemnată înaltimē cu unu vuetu îngrozitoru într'o prapastie adencă. Prapastia s'emană cu o căldura uriescē în care fierbe apă și din care apoi să asvirle în susu că o plōia ce uda tōte stāncele de prinprejuru. — De mai multa vreme ne oprisemū pre podu de privemū acestu strainu și grandiosu spectaculu, cându Edgaru desceptāndu-se celu înteu, imi arāta în apropiere unu teneru care șiedea pre o dētra, țindu o hartie în mână; la picioru lui éra saculu de drumu și bastonulu. Elu éra palidu la față și ochii șei se uitau cându pre hartie, cându în susu, cându spre cascada; din vreme în vreme își trecu cu mână preste frunte; apoi școtea unu plumbu din busunariu și șcriea cara câte-va cuvinte pre hartie.

— Dacă acest'a nu-i unu poetu, me șpenzuru

imi dīse Edgaru.

„Si mie-mi pare. Dar en veți cum arāta de palidu și ochii șei cum șteclescu?

— Să-i adresamū cuvintulu! Trebuie să fie unu personagiū interesantū.

Ne apropiemū de densulu și elu nu ne vedē. A trebuitu că Edgar să-i pōe mână pre umeru, pentru că să-i atraga loarea aminte asupra noastră

— De nu me însielu acestu maretu spectaculu te-a inspiratu, ei dīse Edgaru. Este indiscretu de a te rugă să ne cetesci și nōue versurile ce ai șcrisu pre hartie?

„Nici de cum. Vile-oiu ceti, dar imi lipsescū încă o rima. Așceptati!

După câte-va minute, poetulu ne ceti următoarele versuri franceșe pre care le-amū tradusu:

La Paren.

De ce, copila dulce, cufundi a ta privire
În limpedele unde' a-cestui liu pareu;
Te uiti făr' încetare perduta în gāndire
Cum apa cristalina oglinda chipulu teu?

La mine ah! te uita, în ochiulu meu privesce,
Cetescē 'n alu meu sufletu ce arde de amoru,
Si veți adencă intronsulu cum liu elu oglișdescē
Imaginea ta dulce de mii și mii de ori.

Pareulu curge, curge și unda-i nu s'opresce
În care dinōră tu chipulu ti-ai veditu,
Si apă trecătoare în taina te amāgesce,
Dintr'ins'a chipu-ti dulce în graba s'a perdutu.

Dar sufletomi statornicu eternu nu vā mai șterge
Imagiua frumōșă ce 'ntrensulu s'a opritu,
Si amū ce se șchimba și tempulu ce tōtu merge
Din elu nu potū s'alunge unu chipu asiă iubitu.

(Va urma.)

felositore si se oprime nesuintile loru cele ireligioase spargendu-le asaltulu si reintorcendu-i in incurarea sea pre calea dreptatiei si a mantuirei.

Varietati.

* Luni ser'a se arungia in onorea societatiei dramatice in otelulu de la Imperatulu Romanilor o mesa splendida. Arangiarea se facu de inteligintia romana din locu si din giuru. Ca ocajunea acest'a, cum se intempla la festivitatii de acestu felu, se ridicara (siese) toaste. Celu dintai rostitu de dlu. cons. anl. Iacobu B o l o g a fu o salutare a societatiei dramatice, iar Protosincelu P o p o a vorbi despre insemnat'ea arteloru frumoase de Per. Zacharia Boiu, despre limba si literatur'a romana, dlu Visarionu R o m a n u vorbi despre femeile romane.

Dlu B a r i t i u, juristu, surprinse placutu societatea cu unu toastu inchinatu specialu artei teatrale.

Dlu P a s c a l i multiami in fine pentru fratiesca primire ce o afla aici. Petrecerea duru pana la 11 ore ser'a.

** (Constituirea societatii literariei si stiintifice a romanilor din Viena.) Marti in 16 l. c. la 6 ore ser'a sa constituim acest'a societate pre baza statufeloru incuviintate de in. locuintia a Austriei inferioare. Cu acest'a ocajune pre stimatii ospeti si junii romani cati potura si se interesara, se adunara in otelulu "Wandl." Era unu momentu de mare insemnatate pentru densi, caci acum era sa se realizeze sperantiele lor de mai multi ani. Toti ocupara locu, la mesa se asiedia comitetulu provisoriu ce era insarcinat de societate sa arangeze trebile. D. V. Bombacu ca membru din acestu comitetu ia cuvintulu si descopere ascultatoriloru scopulu adunarii, areta de candu a totu recursu junimea rom. pentru incuviintiarea acestei societati, dar fara rezultatu, si in sfersitulu cuvintarii ura "traesca Maj. Sea!"

D. G. Buliga ca referintele comitetului prov. cetesce statutele incuviintate ale societatiei, pre urma se impartu listele pentru subscrierea membriloru. Dupa acest'a se procede la alegerea funtionariloru, sau alesu: de presedinte d. Georgiu br. Vasileco; vice-presedinte d. Dr. Ioane Arseniu, in comitetu: DD. N. Grigorcea, G. Popa redact. "Albina", Ioann V. Perlea comerciantu, I. Ilasieviciu, Teodosiu Filipescu, Emanuilu C. Savoia si Pavelu Rotariu; ca suplinitoriu in comitetu: dd. S. Ienacovicu, I. Maioru si Nastasi.

D. G. bar. Vasileco i-si ocupa locul de presedinte multiamindu societatiei pentru incredere si se procede de locu la desbaterea preliminarului speseloru pentru tiparirea statuteloru in brosiura si a. D. Orestu Voronc'a ofere locuint'a d-sele de cancelaria societatiei, ce se primesce cu multiamita, si sfarsindu-se afacerile ce erau la ordinea zilei. d. presedinte incheia sedintia.

* Camera Romaniei a votatu 23,000 lei noi precum audimu pentru scolele gimnasiale si comerciale din Brasiovu. Unele diuarie voru sa faca capitulu politicu din acesta si incepu a deduce felu de felu de suspiciunari din o fapta buna. Aru trebui sa eugete acei ce respandescu asia cu usiurint'a suspiciunările cate lipsa avemu noi transilvaneni de asemenea scole.

* Multiamita publica. Subscrierulu si ia indrasnela a aduce urmatioriloru pre onorati d-ni si voitori de bine din opidulu Dev'a, cari nu au datu uitareii acea impregiurare, ca au unu tineru din sinulu loru ocupandu-se cu studiile, care tineru are lipsa de ajutoriu, ci din contra, au contribuitu mai multu seu mai putinu spre ajutoriulu si subsistintia acelor'a, — se simte indatoratu, a le aduce din adenculu inimii cea mai via multiamita, cu acea promisiune, ca subscrierulu totu denia se va sili in unu modu pre catu se pote mai mare, a se face demnu de acea bine-facere.

Acei onorati domni si voitori de bine stantu precum urmeza: Mai intaiu acel'a, care s'a ostentitu mai multu decatu cei aliti, care pururea a aretatu cea mai parintesca ingrijire fatia cu subscrierulu, adeca prea on. d. Papiu Protopresbiteru, cu 5 fl. Dupa aceea demni de tota stima. Dlu Georgiu Ciacani, vice-comite 5 fl. d. Lehman Robert adv 1 fl. d. Dr. Lazaru Petco, adv. 3 fl. D. Bosnyak, negutiatoriu. 2 fl. D. Iosifu Moldovanu negut 1 fl. D. E. Gergelyfi negutiet. 1 fl. D. Lazaru Piposiu asessoru 1 fl. D. Georgiu Nicorescu Parochu

2 fl. D. Ales. Crainicu jude proces. 1 fl. D. Simionu Trifu vice-fiscalu 1 fl. Chigsi'a Ivanie invetiariorid 1 fl. D. N. Oprea cancelistu 50 xr. D. N. Haydu cancelistu 40 xr. Unu iubitoriu alu culturii 1 fl. Anna et Maria 1 fl. Summ'a 26 fl. 90 xr.—carora inea odata le aduce cea mai via si intima multiamita. Sabiu in 17/29 Iunie 1868.

Petru Dehelianu septimano.

Teatru.

Sambata ser'a fu reprezentata piesa „voinicosu si fricosu” comedia. Dlu P a s c a l i (Dom. Bovadilla) avu rola voinicosulu fricosu, pre carea o infatiesia cu o virtuositate ne mai veduta pre scena Teatruului de aici. Publiculu era incantatu de variantele modestiei prefacute, prin carea cu atatu mai bine faceau sa straluce fanfaronada si ierasi incordarea de a trece de unu erou romanticu si apoi indata perplesitate in carea se vedea strimtoratu, indata ce-i amenintia cine-va catu de putinu. Dmn'a P a s c a l i (Elisabet'a Panezza) ca regina spaniola a impusu cu purtarea ei majestosa ca o regina, la acest'a a contribuitu s'fioalet'a cea regesca cu carea s'a aretatu pre scena, la tote ocajiunile din ser'a acest'a. Dmnulu G e s t i a n u (. . .) ca ceremonialu a reprezentatu forte fidelu pre grandele spaniolu si pre strictulu observatoriu de eticheta de curte. D-n'a G e s t i a n u (d-n'a Beatrice) si dlu Velescu au fostu cu acuratetia in deslgarea problemei ce le impunea rolele densiloru. Dr'a Vasilescu si-a ilustratu rola cu vioicunea ei obicinuita. Naivitatea o reproducu bine in totu decursulu piesei; o accentua forte bine in actulu din urma.

Duminea ser'a se representu drama de unu actu: „Michaiu Vitezulu dupa bataia dala calugarenia” scrisa de celebrulu poetu romanu Bolintineanu. S'la era indessuita de publicu. Scena infatiesia castrele pre o campia frumoasa, unde se vedeau tunuri si stindarde asiediate crucisulu unele preste altele. In pies'a acest'a s'au distinsu: dlu P a s c a l i (Mihaiu Vitezulu), carele fu intempnatu cu aplause si cununi de de flori, incatu numai dupa cateva minute putu veni la cuvintulu, dlu G e s t i a n u (vistierulu Danu), Dmn'a Pascali (Dmn'a Florica) langa carea avu rola secundaria si D-n'a G e s t i a n u (Domniti'a Florica). Amu disu s'a distinsu pentru ca deca dlu Pascali a sciota infatiesia pre adeveratulu erou invingatoriu de animici si totu odata pre patriotulu cu anima sfesiatu de durere pentru tradatorii sei; deca dlu Gestianu a produsu de minune pre boierulu fara simtiu patrioticu si dispusu a inchina tier'a sea ori si cui, si Dmn'a Pascali si Dmn'a Gestianu a atatu pre pre adeveratele patriote: cei lalti domni inea nu a remasu inapoi si a coresponsu problemei ce aveau in acea sera de deslegatu. Costumele personeiloru principali erau frumoase si atragatore.

Reprezentatiunea a fostu o reprezentatiune festiva, de carea publiculu s'a despartitu nmai dupa ce provocu prin aplause repetite a se radica cortina in trei rendori si a se areta reprezentatorii publiculu pre scena. — Urmu dupa acest'a pies'a de incheiere: „Doi profesori procopsiti”, Dlu P a s c a l i, carele infatiesia pre unu profesorulu iscusitu de-si in adeveru era unu servitoriu fugitu, desvoltu atatu umoru si agilitate incatu punea publiculu in umire. Dlu G e s t i a n u ca profesorulu dela sate dede cea mai fidela caracteristica a acestuiu genu, in purtare si in espressioni. La dlu Gestianu amu descoperitu cu ocajunea acest'a o desteritate mare in cantu cu tote ca a avutu ocajune a reproduce numai vre-o cate-va cuplete. Dlu S a p e a n u era originalu in rola sea de proprietariu bogatu, dara fara cultura mai inalta. Dr'a V a s i l e s c u (Janeta), D-n'a G e s t i a n u si dlu Velescu au jucat cu succesu. Dmnulu Gestianu si Dsior'a Vasilescu fura aplandati de repetite ori, candu esecutara cupletele impletite in rolele lor.

Marti ser'a fu reprezentatu „Poetulu romanticu”, si Sermanulu musicantu. In cea dintaiu avemu sa amintimu pre Dlu Sapeanu si dmn'a G e s t i a n u. Cestu din urma are succesu multu in role betranesci. Dlu B a l a n e s c u ca poetu romanticu a infatiesiatu de minune pre poetulu bizaru si jumatate esitu din minti. Intre acte a esecutatu orchestrale o hora noua. Acest'a fu aplandatu pana orchestrale o repeti. Dupa aceea a urmatu: Sermanulu musicantu. Rola principala fu a dlui P a s c a l i (Sermanulu musicantu, Jacu). Strulu acelu

continuu de fenomenu psihologici ce se esprimu in natura unu mosiu, nenorocitu prin unu amoru din teneritie; a unu componistu carele pentru probitatea sea era seracu si silitu asi vinde operele selo bancheriloru: a fostu capulu de opera esecutatu de dmnulu Pascali pre scena nostra Emotiunile spriritulu, obicinuite la asemenea nenorociti din candu in candu, le a esecutatu pre catu se pote de naturalu. Scenele din urma a fostu forte miscatore, mai alesu candu brava Domniti'a V a s i l e s c u incepu in cantete ai descoperi, ca dmn's'a e fiic'a lui. Tinut'a dlui S a p e a n u in rolulu de banchieru a fostu de lauda.

Cu acest'a incheiamu raporturile nostre asupra reprezentatiuniloru teatrale. Dorimu inse ca societatea dramatice, carea ne a desfatatu atatu de multu cu reprezentatiunile selo sa duca dela publiculu nostru de acelea suveniru, de cari ca a sciutu sa lase in mijloculu nostru. In fine amu dori sa nu i dicemu celu din urma adio, ci preste unu anu sa o putemu saluta ierasi.

Publicatiune.

Din 30 Iunie a. c. se voru continua trebile bancii nationale austriace, cari fura pana acum sub ingrijirea casei de tribut si vama de banca filiale privilegiate austriace, in strad'a macelariloru Nro 4, de sine.

Deci se indrepta toti aceia, cari au trebii de schimbu cu bancote asigantii de banca; asigantii de imprumutu; hypotecare, de creditu seu asigantii partiali hypotecari a bine voi, sa se adreseze catra susu numita adresa.

Orele de functia: dela 8 pana la 2 ore.

Sabiu in 24 Iunie 1868.

Del'a banca nationale privilegiata a Austriei 29-20

28-2

Concursu

Devenindu statiunea unu invetiarioru dela sco-la capitala gr. or. din Dobr'a vacanta, prin acest'a se deschide concursu pana la ultim'a lunei lui Iuliu an. cur.

Cu acest'a statiune invetiaroresca e impreunatu unu salariu anualu de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest'a statiune, au a-si asterne concursele lor catra eforia scolara la subscrierulu, proveydiute cu urmatorele documente:

1. Ca suntu romani de religionea gr. or.
2. Ca absolvatu celu putinu gimnasiulu inferioru. Cleric'a ori Pedagogia in Institutulu archidiecesanu din Sabiu, — cei cu gimnasiulu superioru voru ave intietate.
3. Ca au cunoscintia de limbele patriei;
4. Doved'a despre portarea lor morale si politica;
5. Doved'a despre ocuparea pana acum'a avuta.

Nicolau de Craincu,

Protopopu gr. or. si Insp. distr.

de scole.

Concursu.

Prin mortea parochului Pavelu Maniu, a devenitu in comun'a bisericesc'a gr. or. din Lugosiu un'a parochia vacanta, pentru intregirea cari a se deschide concursu.

Competitorii pentru acest'a parochia amesuratu dicisiunei Consistoriale din 23 Septembrie 1865 si cerculariului episcopescu din 8. Octombrie 1865 Nr. 260 au de a documenta absolvirea gimnasiulu superioru de 8 clase si a cursulu teologicu; era recoursele selo cuviinciosu timbrate ale tramite pana in 8. Septembrie a. c. calind. vechiu, adresate catra adunarea generala a comunei bisericesci gr. or. din Lugosiu la manile Dmnului Georgiu Pestenu Adm. protopopescu.

Din sedintia Representantiei adunarei genérale a comunei bisericesci gr. or., tinuta in Lugosiu in 9/21 Iunie 1868.

Representantia comunei bisericesci.

Bursa de Viena.

Din 19 Iunie (1 Iuliu) 1868.

Metalicele 5%	57 60	Act. de creditu 194 70
Imprumut. nat. 5%	63	Argentulu 112 75
Actiile de banca 737		Gabinulu 5 50